

Sygnatura akt VI W 1616/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 roku

sprawy przeciwko P. O.

synowi L. i B. z domu K.

urodzonemu (...) we W.

obwinionemu o to, że:

w dniu 18 lutego 2015r. o godz. 18.00 we W. na pl. (...) w Galerii (...) w sklepie (...), dokonał kradzieży metki od bluzy o wartości 40 złotych czym działał na szkodę (...) Sp. k.

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uniewinnia obwinionego P. O. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2015r. ok. godz. 18.00 obwiniony P. O. przebywał na terenie sklepu (...) we W. w G. (...) na pl. (...), gdzie po wyjściu z przymierzalni, został zatrzymany przez pracowników ochrony pod zarzutem kradzieży metki o wartości 40 zł.

dowód: wyjaśnienia obwinionego z dnia 29 października 2015r. i z dnia 14 stycznia 2016r.; notatka urzędowa k. 4; protokół ujęcia sprawcy k. 5

P. O. ma 33 lata, jest kawalerem, nie ma dzieci, w przeszłości był kilkakrotnie karany, w tym za przestępstwa i wykroczenia p-ko mieniu, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, był leczony z powodu uzależnienia od narkotyków.

Z uwagi na powstałe wątpliwości co do stanu poczytalności obwinionego został on poddany badaniom przez biegłego lekarza psychiatrę, który w sporządzonej opinii stwierdził, że w krytycznym czasie w odniesieniu do stawianego

zarzutu P. O. nie miał w przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, że nie zachodzą wobec niego warunki z art. 17 § 1 i 2 kw.

dowód: wyjaśnienia obwinionego z dnia 29 października 2015r.; dane o karalności k. 11-13; opinia sądowo-psychiatryczna

Na rozprawie w dniu 29 października 2015r. obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił że był w sklepie (...) i przymierzał rzeczy, że była taka sytuacja, że w przymierzalni były metki, a on był już karany za kradzież w tym sklepie i jak wychodził z przymierzalni to pracownicy ochrony go zatrzymali za kradzież metek. Obwiniony podał także, że wszedł do przymierzalni z bluzą lub ze swetrem, że miał wówczas przy sobie pieniądze, ale nie pamięta ile, nie pamiętał też ile kosztowała ta bluza lub sweter. Oświadczył, że nie wie jakie były metki w tej przymierzalni, i że one tam już były, on ich nie dotykał. Wyjaśnił, że pracownicy ochrony powiedzieli, że on te metki ukradł. Odnośnie metek obwiniony wyjaśnił, że były to metki z cenami za rzeczy, że nie było przy nich klipsów zabezpieczających, dodał też że może gdzieś w przymierzalni te klipsy były, ale on ich nie zauważył. Obwiniony wyjaśnił nadto, że z tego co pamięta został zatrzymany w sklepie, nie pamięta w którym miejscu, i że podczas ujęcia pracownicy nie ujawnili przy nim metki.

Na rozprawie w dniu 14 stycznia 2016r. obwiniony wyjaśnił, że na pewno nie wyszedł wtedy poza sklep i nie ukradł żadnej metki, stwierdził też, że przy nim nie ujawniono żadnej metki, że metka była, ale w przebieralni, gdzie przymierzał rzeczy, oświadczył, że nie wie skąd ona się tam wzięła. Nadto wyjaśnił, że w dniu 18 lutego 2015r. był „na przerwie w karze”, bo jest pozbawiony wolności od 2012r.

Jako wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia obwinionego dot. tego, że we wskazanym dniu był on w sklepie (...) w G. (...) na pl. (...) we W., że był tam także w przymierzalni, i że został zatrzymany przez pracowników ochrony tego sklepu pod zarzutem kradzieży metki. Wiarygodne zdaniem Sądu były również wyjaśnienia obwinionego co do jego wcześniejszej karalności, aktualnego odbywania kary pozbawienia wolności i leczenia z powodu uzależnienia od narkotyków. W tym zakresie bowiem wyjaśnienia obwinionego znajdowały potwierdzenie w innym materiale dowodowym.

Wyjaśnienia obwinionego w pozostałej części Sąd ocenił natomiast jako mało przekonujące.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. Z., uznając jednocześnie, że z uwagi na ich treść są one mało przydatne i nie sposób na ich podstawie dokonać konkretnych ustaleń faktycznych.

Niewielki walor dowodowy miały też zdaniem Sądu takie dowody jak notatka urzędowa funkcjonariuszy Policji czy protokół ujęcia sprawcy, na podstawie których to dokumentów nie można było w sposób jednoznaczny ustalić przebiegu zdarzenia, a w szczególności tego, czy obwiniony faktycznie dokonał kradzieży metki od odzieży i czy rzeczywiście ujawniono przy nim taką metkę.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dane o karalności obwinionego i opinię sądowo-psychiatryczną, które to dowody w odpowiednim zakresie korespondują z wyjaśnieniami obwinionego i stanowią ich uzupełnienie. Nadto dowody te zostały w sposób prawidłowy i rzetelny sporządzone przez powołane do tego osoby, posiadające odpowiednie kwalifikacje.

Sąd zważył co następuje:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia, że obwiniony popełnił zarzucany mu czynu, materiał dowodowy sprawy nie jest bowiem wystarczający do stwierdzenia jego winy i sprawstwa. Do wniosku takiego doprowadziły nie tyle wyjaśnienia obwinionego, które w najistotniejszym zakresie Sąd ocenił jako mało przekonujące, ile pozostałe przeprowadzone w sprawie dowody, na podstawie których nie można było w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości przypisać obwinionemu dokonania tego czynu, jak też brak dowodu w postaci nagrania z monitoringu (k. 116), mimo iż - jak należy wnosić z pism sklepu (...) (k. 86, 108) - przedmiotowe zdarzenie miało zostać zarejestrowane przez system monitoringu.

Niezależnie więc od treści protokołu ujęcia sprawcy oraz notatki urzędowej funkcjonariuszy Policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia, należało uznać, że w sprawie niniejszej powstały nie dające się usunąć wątpliwości, które trzeba było rozstrzygnąć na korzyść obwinionego. W tym stanie rzeczy jedynym zasadnym rozstrzygnięciem było uniewinnienie obwinionego.

W konsekwencji tego, działając w oparciu o wskazany przepis Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.